

Изх. № 05-15-6/ 16.08.2018 г.

**ДО
Г-Н ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ
МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

КОПИЕ:

**Г-ЖА ЛЮДМИЛА ПЕТКОВА
ДИРЕКТОР НА
ДИРЕКЦИЯ „ДАНЪЧНА ПОЛИТИКА“
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ**

**Г-ЖА ГАЛЯ ДИМИТРОВА
ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ**

ОТНОСНО: Проект на Наредба за изменение и допълнение /НИД/ на Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства

УВАЖАЕМИ Г-Н ГОРАНОВ,

Българска стопанска камара – съюз на българския бизнес /БСК/ подкрепя усилията на Министерство на финансите /МФ/ за повишаване на фискалната дисциплина и подобряване на спазването на данъчно-осигурителното законодателство. Намалването на дела на сивата икономика и ограничаване на нелоялните търговски практики са дългогодишна цел и приоритет на БСК.

В същото време, изразяваме нашите опасения по отношение на някои текстове в публикувания на 19.07.2018 г., в Портала за обществени консултации, проект на НИД на Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, които считаме, че **биха довели до повишаване на разходите и допълнителни затруднения за бизнеса.**

Представяме на Вашето внимание следните бележки и предложения:

- 1. Обхват на засегнатите предприятия, използващи софтуер за управление на продажбите в търговски обекти, които следва да направят разходи, за да приведат използваните софтуери и фискални устройства /ФУ/ в съответствие с нормативните текстове.**

В мотивите към проекта на наредба е представен разчет съгласно текущи данни за регистрираните ФУ в информационна система „Фискални устройства с дистанционна връзка“. Информацията е за 43 хил. броя фискални принтера, а прогнозираните разходи на бизнеса за тяхната подмяна и привеждане на софтуера в съответствие е оценен на **около 17 млн. лева.**

Според дефиницията на понятието „софтуер за управление на продажби в търговски обект“, съдържаща се в Закона за данък върху добавената стойност, това е **всеки софтуер, използван за обработка на информация** за извършване на продажби на стоки и/или услуги в търговски обект, за които е налице задължение за издаване на фискален бон. Определението включва широка гама от софтуерни продукти, включително и такива, които нямат връзка с ФУ и нямат за цел да управляват тяхното функциониране, например, системи за управление на работата с клиенти (CRM), приложения за обработка на оферти, заявки, приложения за издаване на фактури и др.

Проектът на текст на чл. 52ж, ал. 3 на НИД предвижда предприятията да използват само софтуер за управление на продажбите, отговарящ на посочените в приложение № 29 към

наредбата изисквания, и той **задължително да управлява всички фискални устройства** в търговския обект. Изменението ще засегне по-широк от предварително разчетения кръг лица, предимно микро- и малки предприятия, които следва да извършат разходи за закупуване и внедряване на нов софтуер и ФУ, които отговарят на изискванията, без това да е продиктувано от обичайната им търговска практика или организация на дейността.

Считаме, че предложената мярка ще доведе до необосновано повишаване на административната тежест и разходите на бизнеса и, същевременно, не кореспондира с целите, които си поставя МФ с проекта на НИД.

Настояваме текстът на Наредбата да бъде прецизиран, с цел да се ограничи обхватът на засегнатите задължени лица, чието поведение не е оценено с висока степен на риск от укриване на приходи.

2. Налице е обективна невъзможност за прилагане на изискванията на Наредбата в някои браншове.

Посочените в приложение № 29 към чл. 52а от Наредбата изисквания към функционалността на софтуерите за управление на продажбите в търговски обекти - откриването и приключването на една продажба да се осъществява в рамките на същия ден, могат да създадат редица затруднения при някои предприятия. При търговията на едро и разносната търговия в много случаи началото и приключването на продажбите не се осъществява в рамките на един календарен ден. Това обективно възпрепятства предприятията да генерират предвидените дневни отчети и да предоставят информация в НАП в рамките на деня.

Следва да се дадат ясни дефиниции за момента, от който започва продажбата на стока/услуга, и този, в който тя приключва, за да не се допуска различно тълкуване, разнородна практика и възпрепятстване на работния процес в предприятието.

3. Прецизиране на достъпа на НАП до информация за продажбите на предприятието чрез „одиторския профил“.

Съгласно т. 22 от Приложение № 29 към Наредбата, за целите на контролната дейност на НАП всеки софтуер за управление на продажби в търговски обект следва да има конфигуриран „одиторски профил“, по аналог с администраторския профил, но с права само за четене. Той следва да осигури минимум достъп до функционалността на софтуера, конфигурационните му параметри и справочната част. В редица случаи софтуерът за управление на продажбите е част от интегрирани системи за управление и планиране на ресурсите в предприятията (ERP), които съдържат и голямо количество информация, която не е пряко свързана с продажбите. Често тази информация е търговска тайна, съдържа конфиденциални и/или класифицирани данни, лични и чувствителни данни.

В тази връзка, следва внимателно да се прецизира изискването за достъп и при възможност да се ограничи количеството и вида на информацията, която е необходима на органите на НАП при изпълнение на контролните им функции.

4. По отношение на измененията, касаещи лицата, които извършват сервизно обслужване и ремонт на ФУ/ИАСУТД.

Предлагаме, ограничението на правото за кандидатстване за издаване на разрешение за сервизно обслужване по чл. 47, ал. 3, в случаите, в които е издадена заповед за прекратяване на разрешението на едно лице, да се отнася и до физическите лица, които управляват и представляват това лице, в случай че кандидатстват за издаване на разрешение с друго юридическо лице.

Да се създаде нова алинея в чл. 47, със следното съдържание:

„Лице, в чиито управителен и/или контролен орган участва физическо лице, което е било или към датата на подаване на заявление за получаване на разрешение за сервизно обслужване е член на управителен и/или контролен орган на друго предприятие, на което е издадена заповед за прекратяване на разрешение за сервизно обслужване, съгласно чл. 47, ал. 1, има право да кандидатства за издаване на разрешение за сервизно обслужване, ако е изтекла една година от издаване на заповедта.“

5. По отношение на измененията в изискванията към производителите и разпространителите на софтуер за управление на продажби в търговски обекти

Не подкрепяме предложения текст на чл. 52е, ал. 2, съгласно който в случай, че в резултат от извършена експертиза се установи несъответствие на функционалността на включен в публичния списък софтуер с изискванията на приложение № 29, НАП заличава софтуера от списъка и уведомява по електронен път всички лица, използващи софтуера и подали към НАП информация по реда на чл. 52ж, **да преустановят незабавно използването му в търговските обекти.**

При избор на софтуерно решение предприятията са ограничени до включените в електронния публичен списък поддържан от НАП, като не разполагат с възможност за избор извън него. Изискването незабавно да преустановят използването на даден софтуерен продукт означава търговците незабавно да преустановят своята дейност до закупуване на нов софтуер, за който също не могат да имат сигурност, че в бъдещ момент няма да бъде изключен от списъка.

Разпоредбата на чл. 52е, ал. 2 необосновано прехвърля отговорността за неизпълнение на нормативни изисквания от производителите и разпространителите на софтуер и последиците от неупражнен предварителен контрол върху предприятията. Нарушава принципите на правната сигурност и предвидимост, увеличава разходите на търговците и може да доведе до реални финансови загуби за бизнеса.

6. По отношение на изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин

Съгласно предложените разпоредби на чл. 52л, ал. 1, всяко лице, което извършва продажба на стоки или услуги чрез електронен магазин, независимо дали използва собствен домейн, нает домейн или домейн на друго лице, предоставящо платформа за извършване на продажби в интернет, преди започване на дейност по продажби на стоки/услуги чрез електронен магазин подава информация по електронен път с квалифициран електронен подпис по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс чрез електронна услуга в Портала за е-услуги на НАП, достъпен на интернет страницата на НАП, съгласно приложение № 33.

Понятията „електронен магазин“ и „дейност по продажби на стоки/услуги чрез електронен магазин“ нямат нормативна дефиниция. От посочения текст става ясно, че всяко лице, което извършва продажби чрез електронен магазин следва да отговори на изискванията в чл. 52л и Приложение № 33. **Разпоредбата ще засегне широк кръг, включително и физически лица, които не са търговци, но използват платформи на електронни магазини за осъществяване на единични продажби на притежавани от тях нови или употребявани вещи.**

Предлагаме, да се прецизират предложените текстове в чл. 52л от Наредбата, като се посочи, че дейността по продажби на стоки/услуги чрез електронен магазин следва да се извършва **редовно или по занятие**, т.е. да попада в дефиницията за независима икономическа дейност, съгл. чл. 3, ал. 2 от ЗДДС.

Изискваната информация с Приложение № 33 е голяма по обем и следва да бъде допълнително анализирана и прецизирана, с оглед на необходимостта ѝ за осъществяване на функциите на контролните органи и предвид създаването на допълнителна административна тежест за бизнеса. Част от изискуемата информация по т. 4.2.2 и 4.2.3, например, се отнася до трети лица и е възможно да бъде обективно изменена без знанието на задълженото лице. В същото време, по-голямата част от тази информация се поддържа в регистрите на контролните органи или може да бъде получена по служебен път.

Във връзка с чл. 52л, ал. 5, следва да се анализира възможно припокриване на контролните функции на НАП и тези на Комисията за защита на потребителите, съгласно Закона за електронната търговия.

С УВАЖЕНИЕ,

РАДОСВЕТ РАДЕВ

Изпълнителен председател